

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5921/2022
22.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Драгане Миросављевић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Живко Стошић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Сунчица Стаменковић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3094/2021 од 24.11.2021. године, исправљене решењем од 08.02.2022. године, у седници од 22.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3094/2021 од 24.11.2021. године, исправљене решењем од 08.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 400/18 од 14.07.2021. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се утврди да тужени нема право службености провођења електричне енергије подземним каблом преко кп тужиоца .. Лист непокретности .. КО ... и да се наложи туженом да подземни кабл ископа и уклони преко овлашћене службе ЕПС и земљиште доведе у првобитно стање. Ставом другим изреке тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 461.450,00 динара, од чега на износ од 457.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3094/2021 од 24.11.2021. године, исправљеном решењем од 08.02.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП. У ревизији се указује на погрешну примену одредаба чл. 49. и 54. Закона о основама својинско-правних односа, али се не

указује на разлоге за изузетну дозвољеност ревизије. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 02.06.2014. године, а вредност предмета спора је означена на 5.000,00 динара.

Како наведена вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, као ревизијског цензуса из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић